
Trang thơ

Nỗi nhớ tháng Mười hai

LÊ THANH TÂM

Ta nhớ em thắm lặng tháng mười hai
Buổi sớm mai nắng cũng lười quên dậy
Mưa xám mây một vùng trời run rẩy
Bầy chuồn chuồn luống cuống la đà bay

Ta nhớ em mờ mịt khói sương cay
Giọt café cũng trĩu quần khác khối
Yêu Trịnh lắm rồi nghe tình xa ngái
Câu hát roi còn đứng đưa buốt đời !

Ta nhớ em ghênh thác cũng chơi vui
Sông một dòng cứ hoài trời cảm lạnh
Bước ăn năn về thánh đường nặng nặng
Ngồi chấp tay yên ắng nhắm cầu kinh

Ta nhớ em thành khẩn ước phục sinh
Treo đức tin trên đầu ngọn thông gió
Mong em về chậm chậm men lối cỏ
Rồi xuân reo khao khát nụ vàng mai...

Nỗi nhớ em mang tên tháng mười hai !

Lá mùa đông

NGUYỄN LÊ PHƯƠNG

Thế là xa
áo mùa thu khép lại
Mây mùa đông
dấu hết nắng vàng hanh.
Đòi lại vui
thay lá mọc trên cành
Lá xanh thắm
con đường như dệt mộng.
Lá hôn nao
nghe tiếng vọng chim về
Ngẩn ngơ nhìn
xao động cả hàng me.

Có phải mùa đông

HƯƠNG NGỌC LAN

Ta tìm về góc phố nhỏ ngày xưa
Nghe rả rích tiếng mưa buồn lạ quá
Chiều lạnh buồng trên bờ vai lạnh giá
Ánh mắt khờ niu sợi nắng còn vương

Lật nhớ thương tìm dấu quen thuở trước.
Chỉ thấy mùi hoa sứ giữa chành chao
Thoảng hương bay dịu dàng như hẹn ước
Mộng ngày xưa phiêu lạc ở phương nao

Thả hồn mình trong ký ức khát khao
Một mình ta ngập ngừng trên lối vắng
Con phố nhỏ chìm dần vào sâu lắng
Ánh đèn khuya vàng hiu hắt tâm can

Giọt mưa nào theo cơn gió đi hoang
Mặc ta với trái tim mình rét buốt
Tiếng dương cầm xót xa hôn lạc bước
Chợt giật mình ... có phải đã sang Đông?

